

Za tajemstvím rodné řeči

V Komni 2017

Tajemství rodné řeči – slovo úvodem.

Lidská řeč je jako voda. Je-li jí hodně, udělá lidem škodu. Je-li znečištěna, jsou lidé nemocní. Je-li jí málo, lidé strádají. Je-li však oddělena od svého živlu umírá.

Mnohost lidského mluvení, ve kterém jsou navíc oddělena slova od svého zrodu („živlu“) ničí lidskou společnost. A protože slov v moci rodné řeči je již dlouho jako šafránu i mezilidské vztahy zákonitě strádají.

Ten však, kdo touží po tvůrčím a svobodném životě musí nejprve v sobě osvobodit svou rodnou řeč, tedy nejen řeč kterou promlouvá se spolulidmi, ale i kterou přemýšlí. Protože skutečná slova rodné řeči jej pak neomylně vedou k porozumění lidem i tvorům tohoto světa, ke skutečné volnosti a svobodě.

Než se společně pustíme na cesty osvobozování slov rodné řeči, jeden příklad.

Není to tak dávno (2017), kdy se na „billboardech“ objevily podivné arabské nápisy. Způsobilo to rozruch i nevoli a značné neporozumění, přestože to organizátoři asi mysleli dobře. Avšak aniž by si to uvědomili, „přibili“ krásnou arabskou řeč na veřejná smetiště. Billboardy vždy znevažují slova lidské řeči podbízáním i provokací. Mimochodem, ve velké většině již měly od veřejných komunikací zmizet. Ale vše jde ještě dále. Mnoha lidem tímto způsobem může arabský jazyk vadit, jen protože nerozumí, necítí jej. Avšak nedávno vadila němčina, pak ruština, ale už tolik nevadí příval americké angličtiny, který zaplevelil nejen rodnou řeč ještě malých dětí, ale i spisovný jazyk český. Než, kdo by nechtěl být „in“?

Metodika, kterou bude dále pracováno se slovem pro nalézání jeho „rodného jména“ spočívá v zákonitosti velkých čísel počtů, velkých souborů dějů, jež jsou součástmi a řiditeli vesmíru. V pojetí lidí, zákonů statistiky a pravděpodobností. Kdy tzv. nahodilost je klíčem i pojmem pro skutečnou hodnotu věci, jež se vždy zachvívají v zákonech světů.

Aby mohly být zákonitosti uplatněny, je potřebné, aby děje či dílčí jednotlivosti byly náhodně vybrány. Tedy v souladu s tím, že každý prvek výběru má stejnou pravděpodobnost být vybrán. Být uplatněn. Nebo jinak, každý prvek má přiměřenou možnost uplatnit své vlastnosti a schopnosti (tedy hodnoty) v dané úrovni bytí, k danému účelu.

Je-li takový soubor vybrán, vždy se projeví v širších souvislostech. Někam vede, směřuje, má nějakou charakteristiku. Pak je pravděpodobné s větší či menší jistotou, či rizikem, že smysluplnosti věci bude dosaženo. Vyšší pravděpodobnost dává systému řád. V našem případě pak slovům.

Druhou souvislostí je prokázaná skutečnost, že v dnešní době je všeobecně vnímán vyslovený obsah slovního sdělení v rámci celkového vjemu 7%. Avšak 38 % vjemu ze sdělení je v barvě o tónu hlasu a 55% v „řeči těla“. Statisticky tedy vyjádřeno je nepravděpodobné, že užití pouhého slovního sdělení, dle pravopisu, mělo schopnost plnohodnotné komunikace. A to je velké nebezpečí nejen řeči, ale zejména písemných sdělení (písmeny či znaky), písemných archivů a všeho toho čemu se dnes říká historie civilizace a její prameny. Prostě záznamu chybí mnohé další důležité oživující souvislosti – pro onen náhodný výběr.

A za třetí, každá věc či forma života (tedy i slova řeči) mají své místo a děj zrození a prostor vývoje, tedy i účel, který stejně jako lidské zdraví nemůže být pouhou věcí lidských dohod, nýbrž v sobě nese již při zformování tvořivou nebo udržující moc, anebo i zkázu plynoucí s disharmonií a vykořeněním.

Nuže....